

Ik hoor zo graag de Merel zingen

(ICH HOR' SO GERN DIE AMSELN SINGEN)

Blijspel in drie bedrijven

door
CLAUS TINNEY

Nederlandse bewerking
Otto Plat

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IK HOOR ZO GRAAG DE MEREL ZINGEN (ICH HOR' SO GERN DIE AMSELN SINGEN)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CLAUS TINNEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © by CLAUS TINNEY
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

BRUNEL - 24 jaar

OLIVER - 26 jaar

CATHY - 38 jaar

JOHANNES - 52 jaar

De handeling speelt zich beurtelings af in de second-hand shop van Oliver, in de kamer boven de winkel en in de villa van Johannes.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, is het toneel donker. Na enkele ogenblikken horen wij het gerinkel van sleutels, links wordt een deur geopend en bij wijze van winkelbel weerklinken een paar maten van het overbekende 'Ub immer Treu und Redlichkeit'. Brunel is binnengekomen. Zij draagt een elegante ocelotmantel en heeft een koffer bij zich. Zij zet hem neer en ontsteekt een soort nachtverlichting. In het schemerig halfduister is het decor slechts vaag te onderscheiden.

Wij bevinden ons in een zogenaamde second-hand shop. Van een tropenhelm tot en met talloze ondefinieerbare kledingstukken en opgezette vogels, de decorontwerper kan zijn fantasie de vrije teugel laten. Al deze rekwisieten zijn ten dele geschilderd op een groot scherm, ten dele daaraan bevestigd. Voor de scènes die zich niet in de winkel afspelen, wordt dit scherm of opgehesen in de kap, of, als dit technisch niet mogelijk is, weggeschoven/-gereden naar het zijtoneel. Rechts een kleine trap naar boven, die in het zijtoneel verdwijnt. Bij het wisselen van de scènes moet deze in het donker komen te liggen, evenals een grammofoon uit het oertijdperk met een kolossale hoorn.

Brunel kijkt om zich heen in de muffig aandoende winkel, loopt langzaam rond, streelt hier en daar een van de voorwerpen, blaast een opgezette adelaar in het gezicht, wordt op slag in een stofwolk gehuld en hoest. Zij wil het trapje opgaan, als het 'Ub immer Treu und Redlichkeit' opnieuw weerklinkt. Brunel trekt zich terug in een hoek, waarna Oliver opkomt. Hij draagt een elegante overjas en heeft eveneens een koffer bij zich. Zijn bovenlip wordt gesierd door een klein snorretje. De verzorgde kleding van Brunel en Oliver staat in schril contrast met de stoffige, in het halfduister bijna onzichtbare nostalgische omgeving.

OLIVER: (*mompelt*) Dat licht kan toch niet drie jaar lang gebrand hebben... Is hier iemand? (*Brunel komt langzaam te voorschijn. Oliver aarzelend*) Brunel...?

BRUNEL: (*verrast*) Oliver...!

OLIVER: Wat doe jij hier?

BRUNEL: Ik was toevallig in de buurt. *(er valt een pauze, waarin zij elkaar onderzoekend aankijken)* Hoe gaat het met de tomaten? En met de varkensfokkerij?

OLIVER: *(glimlacht)* De tomaten zijn geplukt... En de varkens fokken zich zelf... En? Hoe gaat het met jou?

BRUNEL: *(vaag)* De wereld is rond...

OLIVER: Wat je zegt...

BRUNEL: En klein... Ben je in Engeland geweest?

OLIVER: Zoals ik je voorspeld heb: twee jaar geleden, met Cathy, naar de Grand National.

BRUNEL: Dan was jij het toch...

OLIVER: Waarom heb je niet gefloten?

BRUNEL: Dat zouden we toch niet doen...?

OLIVER: *(glimlacht)* Dat is waar... We zouden el kaar minzaam groeten.

BRUNEL: *(plotseling zeer gechargeerd)* Buena sera, signor. Vindt u het geen schitterende voorstelling?

OLIVER: *(eveneens chargerend)* Mmm... Vergeleken met de Rigoletto in de Metropolitan wat schameltjes.

BRUNEL: *(weer normaal; glimlacht)* Dat je dat nog weet... Hoe lang is het nu geleden?

OLIVER: Drie jaar...? *(opnieuw een pauze; ze kijken elkaar aan)*

BRUNEL: Je hebt veel gereisd.

OLIVER: Hoe weet je dat?

BRUNEL: Uit de kranten, van horen zeggen... De ene keer op weg naar Afrika, dan weer op terugreis uit India...

OLIVER: *(afwerend)* Ja, allemaal met een ouwe, gammele Landrover.

BRUNEL: Af en toe kreeg ik de indruk, dat je voortdurend op de vlucht was... Je hebt je snor laten staan.

OLIVER: Een herinnering aan Katmandu. Daar kan je alleen maar met je duimen gaan zitten draaien, of je snor laten staan... Ik heb gekozen voor het laatste.

BRUNEL: Hij staat je niet.

OLIVER: *(negeert haar opmerking)* Hoe eh... Hoe gaat het met Johannes?

BRUNEL: *(snel)* Goed. Heel goed.

OLIVER: Volgens het Financieel Dagblad vliegt hij nog altijd als een bezetene om de wereld. Maar ik heb nooit ergens gelezen, dat hij zijn vrouw bij zich had.

BRUNEL: Ik ben erg huiselijk, dat weet je toch?

OLIVER: En nu? Ben je op doorreis?

BRUNEL: Op doorreis?

OLIVER: (*wijst op haar koffer*) Die koffer is toch van jou?

BRUNEL: Ja.

OLIVER: Waar ga je naar toe?

BRUNEL: Ik eh... Ik weet het nog niet precies... O ja, Johannes heeft een kamer besproken in 'George V'.

OLIVER: Naar Parijs dus.

BRUNEL: (*opgelucht*) Ja, naar Parijs.

OLIVER: Het is daar mooi in deze tijd van het jaar.

BRUNEL: Héél mooi. En jij? Waar ga jij naar toe?

OLIVER: Ik? (*zijn oog valt op zijn koffer*) O, die koffer... Daar zitten wat ouwe spullen in. Die wilde ik hier achterlaten.

BRUNEL: Ben jij hier in de tussentijd nog wel eens geweest?

OLIVER: Nee.

BRUNEL: (*kijkt om zich heen*) Alles zit dik onder het stof en de spinnenwebben... (*neemt een opgezette adelaar in de hand*) Die valk is nog steeds niet verkocht...

OLIVER: (*glimlacht*) Die valk is nog steeds een adelaar.

BRUNEL: (*bestudeert een schildje op het voetstuk van de adelaar*) 'Dit dier heeft drie herderinnen verscheurd'. (*tot Oliver*) Heb je een pen bij je? (*Oliver geeft haar een balpen*) 'Herderinnen' staat er nog altijd met vier jennen'... (*verbetert het onderschrift en geeft hem de pen terug*) Hoe gaat het met je horoscopen? En met je Russische eekhoortje?

OLIVER: Weet je dat nog allemaal?

BRUNEL: Het valt me in, als ik hier om me heen kijk. (*loopt langzaam, bijna als een slaapwandelaarster, door de kleine winkelruimte*) De tijd is hier stil blijven staan... (*plotseling*) We hadden elkaar overal tegen kunnen komen, maar hier had ik je niet verwacht.

OLIVER: Ik jou ook niet.

BRUNEL: (*neemt een pepermolen in de hand*) De Perzische pepermolen... Nog altijd niet gemaakt... (*zet de pepermolen weer neer*) Zou de grammofoon het nog doen? (*Oliver loopt naar de grammofoon en zet hem aan. Onmiddellijk weerklinkt overluid de oude schlager 'Schöner Gigolo, Armer Gigolo'*)

BRUNEL: (*verschrikt*) Waarom staat dat ouwe kreng zo hard?

OLIVER: (*zet de grammofoon zachter*) Weet je dat niet meer?

BRUNEL: (*denkt een ogenblik na, schudt dan het hoofd*) Nee, het wil me niet te binnen schieten.

OLIVER: Drie jaar geleden wilde je me een serenade brengen. Herinner je je het niet meer? *(Oliver legt een andere plaat op. Zacht klinkt nu, ietwat krassend, 'Püppchen, Ou bist mein Augenstern'. Beiden luisteren in gedachten verzonken naar de muziek)* Ga je met het vliegtuig? *(Brunel is in gedachten verzonken en reageert niet)* Brunel?

BRUNEL: Ja?

OLIVER: Ik vraag, of je met het vliegtuig gaat.

BRUNEL: *(verward)* Waarheen?

OLIVER: Naar Parijs. Of neem je de nachttrein? Daar staatje koffer...

BRUNEL: Ja, daar staat mijn koffer... Moet je de jouwe niet uitpakken?

OLIVER: *(ook enigszins verward)* Waarom?

BRUNEL: Die ouwe spullen van je. Ik dacht, dat je ze hier wilde achterlaten.. .

OLIVER: *(reageert niet, maar wijst op het trapje naar boven)* Ben je al boven geweest?

BRUNEL: Nee...

OLIVER: *(langzaam naar het trapje; kijkt naar boven)* Zou de merel nog zingen...? *(het schemer licht wordt gedimd tot een volledig donker, terwijl de zachte muziek aanzwelt. Na enkele ogenblikken komt het licht vol in en onthult opnieuw de winkel, nu echter in stralend daglicht. Wij hebben een sprong van drie jaar in de tijd terug gemaakt en wij krijgen, nu zaken worden onthuld die in het halfduister van de vorige scène onzichtbaar bleven, een uiterst potsierlijke indruk. Zo zien wij o.a. een Florentijnse hoed, een jurk in pseudo western stijl, een oude bromfiets en het gewei van een hert. Er bevindt zich niemand op het toneel. De grammofoon jengelt luid 'Püppchen, Du bist mein Augenstern'. Dan wordt de deur links geopend en onder het geklingel van 'Ub immer Treu und Redlichkeit' komt Cathy voorzichtig de winkel binnen. Zij draagt dezelfde ocelotmantel die Brunel in de eerste scène droeg. Zij bekijkt kritisch de Florentijnse hoed, zet hem op en kijkt onderzoekend in een kleine spiegel)*

OLIVER: *(achter)* Kunt u niet lezen? We zijn vandaag gesloten.

CATHY: Waarom is de deur dan open? *(Oliver komt in jeans en op blote voeten kalm het trapje af. Hij draagt nu geen snor en op zijn naakte bovenlichaam bengelt een grote ketting. Hij ziet eruit als de boggod Pan in hoogsteigen persoon)*

OLIVER: Omdat ik hoop, dat er niemand binnenkomt... Als u belangstelling hebt voor die hoed, dan waarschuw ik u: zondags is

bij mij alles duurder. *(neemt nu pas goed de oogverblindende, elegante verschijning van Cathy op en staart haar aan)*

CATHY: *(monstert Oliver geamuseerd en tegelijkertijd met onverholven belangstelling)* En waarom speciaal zondags?

OLIVER: Omdat ik dan gesloten ben.

CATHY: Maar u bent niet gesloten.

OLIVER: Juist daarom.

CATHY: U neemt het mij toch niet kwalijk, als ik u niet helemaal kan volgen?

OLIVER: *(stralend)* Absoluut niet!

CATHY: Mag ik een beetje rondkijken?

OLIVER: Heel graag. *(enthousiast)* Wat vindt u van deze echte Perzische pepermolen? *(als hij hem in de hand neemt, valt hij uit elkaar)* Nou ja, er moet een kleinigheid aan gedaan worden... Maar dit... *(vist het gewei van de muur)* Een achtender... iets voor uw man...? *(beseft dat dit niet het juiste woord op de juiste plaats is)* Neemt u mij niet kwalijk, maar misschien heeft hij nog geen gewei. *(begrijpt dat deze toevoeging nog minder geslaagd is en raakt volkomen van zijn stuk)*

CATHY: *(slaat de verwarring van Oliver geamuseerd gade)* Nee, dat heeft hij nog niet...

OLIVER: *(weifelend)* Nou ja, dan... *(zijn oog valt op de bromfiets)* Een bromfiets natuurlijk... Dat is het helemaal! *(staart Cathy opnieuw gefascineerd aan; stottert)* Schitterend van lijn! *(beseft het dubbelzinnige van zijn woorden)* Ik bedoel de bromfiets, natuurlijk...

CATHY: *(glimlacht)* Ja, natuurlijk... Rijdt hij nog?

OLIVER: Bergafwaarts neemt hij elke stijging... Zal ik een proefritje maken? *(start de bromfiets, rijdt knetterend om Cathy heen, stopt dan en kijkt haar stralend aan)*

CATHY: Erg leuk. Maar ik heb eigenlijk meer belangstelling voor een jurk...

OLIVER: *(schakelt de bromfiets uit)* Men moet flexibel zijn, mevrouw.

CATHY: Wilt u dat misschien nog een keer zeggen?

OLIVER: Men moet flexibel zijn.

CATHY: *(kijkt Oliver nadenkend aan)* Moet dat?

OLIVER: Ja. Tenminste... dat geloof ik.

CATHY: *(loopt langzaam rond in de winkel en blijft bij de opgezette adelaar staan)* En wat is dit hier? Een adelaar. Die heeft drie herderinnen verscheurd. *(Cathy is blijkbaar niet bijzonder onder de indruk. Zij loopt verder, terwijl Oliver achter haar aan loopt en zijn neus snuffelend in de lucht steekt)*

OLIVER: Dat is toch zeker heel duur?

CATHY: Wat?

OLIVER: Uw parfum.

CATHY: (*glimlacht*) Niet bepaald goedkoop, nee.

OLIVER: U hebt het natuurlijk cadeau gekregen.

CATHY: Nee, ik heb het zelf gekocht.

OLIVER: Wat vind ik dat jammer...

CATHY: Ja, dat vind ik ook jammer.

OLIVER: Idioot... Anders heb ik parfums bij massa's in voorraad...

CATHY: Zou u me een fles cadeau gegeven hebben?

OLIVER: U had er in mogen bāden!

CATHY: Dat vind ik erg aardig van u. (*blijft staan voor de lange, nostalgische westernjurk*) En wat is dit?

OLIVER: Uitgesproken topkwaliteit!

CATHY: (*monstert de halfnaakt voor haar staande Oliver*) Dat kun je moeilijk over het hoofd zien...

OLIVER: (*met enige spijt*) Weliswaar uit de tweede hand...

CATHY: (*Oliver nog steeds aankijkend*) Dat doet me plezier. Ik had erger verwacht.

OLIVER: (*begrijpt haar volkomen verkeerd*) Hoe zo? Ziet dat ding er zo haveloos uit?

CATHY: (*kan haar ogen niet van Oliver afhouden*) O nee, integendeel!

OLIVER: Probeert u hem eens.

CATHY: (*verwijdert zich peinzend een paar passen van Oliver, draait zich dan weer naar hem om en kijkt hem aan*) Zou ik het doen?

OLIVER: (*roerend naïef*) Waarom niet?

CATHY: (*nadenkend*) Ja, waarom eigenlijk niet...?

OLIVER: Ik kan u die jurk beter even showen.

CATHY: (*uit haar overpeinzingen gerukt*) Hm...? O ja, de jurk...

OLIVER: Ik kan me namelijk geen mannequin veroorloven. (*verdwijnt met de jurk achter het toneel*) Mag ik u vragen, waarom u uitgerekend vandaag en uitgerekend in mijn winkel komt?

CATHY: (*met ontwapenende eerlijkheid*) Mijn man is weer eens bij zijn vriendin...

OLIVER: (*achter*) Dat is niet aardig van uw man.

CATHY: (*heeft de Florentijnse hoed weer opgezet*) Nietwaar? Thuis kwamen de muren op me af, daarom ben ik de stad ingegaan en ik kwam hier toevallig voorbij... (*na een pauze*) Hoe komt u aan die Florentijnse hoed?

OLIVER: *(komt op vanzelfsprekende wijze op in de lange westernjurk, zonder ook maar een ogenblik herinneringen op te roepen aan 'De Tante van Charley' e.d.)* Second hand... Waarom vraagt u dat?

CATHY: Omdat hij van mij geweest is.

OLIVER: *(perplex)* Van u?

CATHY: *(zet de hoed af)* Hier in de band zit nog het kaartje voor de Grand National.

OLIVER: Wat is dat?

CATHY: Een soort polsstokhoogspringen voor paarden... Ik ga er elk jaar naar toe.

OLIVER: Bent u voor die hoed naar binnen gekomen?

CATHY: Ik herkende hem onmiddellijk.

OLIVER: Deze jurk is toch toevallig ook niet van u geweest?

CATHY: Hij staat u beeldig. U lijkt op de koningin-moeder zo. Nee, die is niet van mij geweest.

OLIVER: Wilt u wéten, van wie hij geweest is?

CATHY: Graag...

OLIVER: *(plotseling vreselijk melodramatisch)* Hij is van de ongelukkige echtgenote van de ongelukkige generaal Custer geweest. In deze jurk werd ze van zijn zijde gerukt in de moorddadige veldslag bij Big Horn! Doorboord door de pijlen van de roodhuiden... *(in het vuur van zijn spel wankelt Oliver achteruit, precies in de armen van Brunel, die onder het geklingel van 'Ub immer Treu und Redlichkeit' de winkel is binnengekomen, lichtelijk geërgerd een stap opzij doet en Oliver op de vloer laat vallen, zonder zich in het minst te verbazen over zijn uitdossing en zijn dramatische activiteiten)*

BRUNEL: Is hij er al? *(loopt Cathy voorbij naar het trapje)*

OLIVER: *(krabbelt overeind)* Nee, hij is er nog niet. *(Brunel blijft op de tweede trede van het trapje plotseling staan, draait zich om, stormt op Oliver af en rukt hem, terwijl hij hevig tegenstribbelt, de jurk van het lichaam. Oliver verontwaardigd)* Je vergrijpt je aan de vrouw van generaal Custer...! *(Brunel heeft Oliver eindelijk ontdaan van de jurk, laat hem in jeans en naakt bovenlichaam staan, wil met de jurk Cathy voorbij naar het trapje, draait zich weer om en stort zich met een kreet op Cathy, rukt haar de hoed van het hoofd en verdwijnt met jurk en hoed uiteindelijk via het trapje naar boven. Cathy staart verbijsterd naar Oliver, die met zijn figuur geen raad weet. Oliver stottert)* Tja, zo... zo wisselt kleding van eigenaar. Dat is soms gebeurd, voordat je het weet...

CATHY: *(heeft zich nog niet geheel hersteld)* Wat was dat?

OLIVER: Dat was Brunel.

CATHY: Wat is Brunel?

OLIVER: Eigenlijk een soort onkruid... met paarse bloemetjes. Je vindt het meestal langs de spoorbaan. *(op een verbaasde blik van Cathy)* Ik kan er ook niks aan doen... Ze heet nou eenmaal Brunel!

CATHY: Een merkwaardige naam... En wie is Brunel?

OLIVER: We wonen hier samen. Zij boven, ik hier beneden. Of omgekeerd. Dat hangt er van af...

CATHY: Dat hangt er van af?

OLIVER: Ze heeft een vriend. Als die hier is, wil hij altijd boven slapen. *(wijst op het trapje)* Het is een soort maisonnette. *(merkt nu pas, dat hij met ontbloot bovenlichaam rondloopt)* Een ogenblik, ik ben zo weer terug... *(neemt met een snoeksprong het trapje naar boven)*

CATHY: *(ontdekt de beschreven bladen papier, die hier en daar rondslingeren; pakt er een op en leest halfluid)* 'U wilt de sterren van de hemel plukken. Gelukkig zult u moeilijk iemand vinden die u daarbij helpt.' *(weet niet, wat zij hiervan moet denken en neemt een ander vel papier; leest)* 'Er speelt u heel veel door het hoofd, waar u beter niet met anderen over kunt spreken. De mensen zijn lichtgeraakt en haatdragend.' *(Oliver komt het trapje af; hij heeft inderhaast een overhemd aangeschoten)*

CATHY: Van wie zijn deze schokkende inzichten afkomstig?

OLIVER: *(enigszins verlegen)* Ik schrijf horoscopen. En ik maak iedere week de kruiswoordpuzzel. Allemaal voor 'De vrouw op zondag'.

CATHY: Maar dan moet u ingewikkelde astrologische berekeningen maken!

OLIVER: Het is nog veel moeilijker. Ik noteer alle onzin, die de vriend van Brunel iedere week uitkraamt en die verdeel ik strikt eerlijk over alle sterrenbeelden. Wat bent u?

CATHY: Een Leeuw.

OLIVER: Een ogenblik. Ik heb het zo bij de hand... *(grijpt het eerste het beste blad en kijkt de tekst door)* O, dat spijt me voor u. U hebt het aan uw lever.

CATHY: *(gaat op de onzin van Oliver in en grijpt met smartelijk vertrokken gezicht onder haar linkerborst)* O ja...

OLIVER: De lever zit rechts.

CATHY: Dat is zo gek, hè... Ik gooi die boel altijd door elkaar.

BRUNEL: *(komt het trapje af gestormd en stuift dreigend op Oliver af)* Waar is mijn bikini?

OLIVER: Hoe moet ik nou weten, waar je bikini is?

BRUNEL: *(met een blik op Cathy)* Aha! *(oog in oog met Cathy)* Zou u zo goed willen zijn om hem uit te trekken?

CATHY: Ik sta op het punt om weg te gaan.

BRUNEL: Maar niet in mijn bikini!

CATHY: Maar mijn beste Bremmetje...

BRUNEL: *(onheilspellend)* Ik heet Brunel! Nu ligt het u natuurlijk op de lippen om te zeggen: "Hé, dat is een merkwaardige naam...", maar daar krijgt u de kans niet voor. Waar is mijn bikini?

OLIVER: Gebruik je ogen! Die hangt op het balkon. *(Brunel stuift weer naar boven)*

CATHY: Hoe kom ik nou toch op Bremmetje...?

OLIVER: Dat is ook een soort onkruid.

CATHY: Weet u, hoe laat het is?

OLIVER: Nee, het spijt me. Ik heb geen horloge.

CATHY: Ik denk, dat ik nu moet gaan.

OLIVER: Jammer. Is er helemaal niets voor u bij?

CATHY: Ja... Maar ik had hem nauwelijks op mijn hoofd, of hij werd er weer afgetrokken. *(Oliver houdt Cathy de adelaar voor)* Nee, dank u. Ik wil graag nog een poosje blijven leven. Die drie herderinnen geven me te denken.

OLIVER: Zal ik nog eens in uw horoscoop kijken?

CATHY: Liever niet. Dan zijn mijn nieren waarschijnlijk ook niet in orde. Ik geef er de voorkeur aan, gezond afscheid van u te nemen. *(loopt Oliver langzaam voorbij naar de deur)*

OLIVER: *(grijpt snel een blad papier en leest voor, terwijl Cathy doorloopt)* 'U bent door een bepaalde gebeurtenis in verwarring gebracht. Van nu af aan moet u uitsluitend aan uzelf denken!'

CATHY: *(draait zich bij de deur om en kijkt Oliver onderzoekend aan)* Dat is precies wat ik me voorgenomen heb...

OLIVER: *(aandoenlijk vriendelijk)* Zoekt u toch iets uit... U krijgt het van me cadeau!

CATHY: *(glimlacht)* Kunt u zich dat veroorloven?

OLIVER: Nee. Daarom maak ik juist die horoscopen.

CATHY: En kruiswoordpuzzels...

OLIVER: Een middeleeuws slagwapen... Drie letters... Het begint met een 'g'...

CATHY: Een geweer?

OLIVER: Uitstekend!

CATHY: (*opent de deur, terwijl het geklingel van 'Ub immer Treu und Redlichkeit' weerklinkt*) Hoe heet die dame ook weer, voor wie u zoveel moeite doet?

OLIVER: 'De vrouw op zondag'.

CATHY: (*glimlacht*) En waarom verwaarloost u al die anderen? De vrouw op maandag bij voorbeeld, de vrouw op dinsdag, op woensdag? En er zijn nog veel meer dagen in een week...

OLIVER: (*doorziet niet, waar Cathy op aanstuurt*) Ik eh... Ik weet het niet...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto